

Prof. dr hab. inż.
Grażyna Harasimowicz-Hermann
Katedra Agronomii
Wydział Rolnictwa i Biotechnologii
Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy
w Bydgoszczy

**Ocena
osiągnięcia naukowego, aktywności naukowej, organizacyjnej
i dydaktycznej
dr inż. Piotra Kacorzyka
w postępowaniu habilitacyjnym
oraz opinia w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie agronomia**

Podstawa formalno-prawna oceny

Podstawą napisania niniejszej opinii jest pismo Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów powołujące mnie na recenzenta w komisji w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr inż. Piotra Kacorzyka.

Na podstawie dokumentacji przekazanej wraz z pismem DR 521/35/2018 z 14.03.2018 r. przez Dziekana WR-E Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie prof. dr hab. inż. Andrzeja Lepiarczyka została wykonana recenzja.

Przy opracowywaniu oceny wykorzystano:

- osiągnięcie naukowe – rozprawę, monografię pt. „„Wartość gospodarcza okrywy roślinnej gleby w aspekcie nawożenia oraz zdolności retencyjnej płytkiej gleby górskiej”
- wykaz osiągnięć Kandydata w pracy naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizatorskiej;
- wykaz wybranych, oryginalnych prac naukowych po uzyskaniu stopnia doktora

Charakterystyka Habilitanta

Dr inż. Piotr Kacorzyk urodził się 22.02.1965 roku w Osieku pow. Oświęcim. Po ukończeniu Technikum Rolniczego - Zespół Szkół Rolniczych w Czernichowie podjął studia na Akademii Rolniczej w Krakowie. W 1990 roku uzyskał stopień inżyniera rolnika a kontynuując studia na podstawie pracy magisterskiej pt. „Próba określenia zasad nawożenia i

użytkowania sprzyjających zwiększeniu udziału koniczyny białej w runi pastwiskowej” wykonanej pod kierunkiem dr hab. Mirosława Kasperczyka obronił 1992 roku pracę magisterską. Pracę zawodową podjął w 1985 roku w Zakładzie Surowców i Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego AR w Krakowie jako pracownik naukowo-techniczny. Na tym stanowisku od 1989 do 2005 roku kontynuował pracę w tej samej Uczelni, ale w Zakładzie Łąkarstwa w latach 2005-2009 pracuje jako asystent naukowo-dydaktyczny a od 2009 roku do chwili obecnej jako adiunkt naukowo-dydaktyczny. W latach 1997-1998 realizuje na Uniwersytecie Jagiellońskim w Instytucie Zarządzania Podyplomowe Studia Biznesu, specjalizacja – Marketing. W 2004 roku na wniosek Rady Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego AR w Krakowie otrzymał stopień doktora nauk rolniczych w zakresie agronomii za rozprawę doktorską pt. „Ocena nawożenia organicznego na łąkach w rejonie podgórskim i górskim”, której promotorem był prof. dr hab. Mirosław Kasperczyk.

Ocena osiągnięcia naukowego

Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.)

Monografia naukowa pt. „Wartość gospodarcza okrywy roślinnej gleby w aspekcie nawożenia oraz zdolności retencyjnej płytkiej gleby górskiej” została przedstawiona przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe zgodne z art.16 ust. 2 Ustawy z 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniu i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 65 poz. 595 z późn. zm.) Rozprawa habilitacyjna została wydana w wydawnictwie uczelnianym UR w Krakowie w Zeszytach Naukowych UR w Krakowie w serii Rozprawy zeszyt 416. Opiniodawcami rozprawy byli prof. dr hab. inż. Józef Koc (UWM w Olsztynie) i prof. dr hab. inż. Stanisław Twardy (ITP Małopolski Ośrodek Badawczy).

Materiał pracy zgromadzono na 130 stronach. Układ treści jest podporządkowany postawionemu celowi. Treść pracy podzielono na siedem powiązanych logicznie rozdziałów. Wstęp stanowi klasyczne wprowadzenie do zagadnienia badawczego. Przegląd literatury jest zwarty odnosi się do przedmiotowego problemu badawczego dla specyficznych uwarunkowań środowiskowych w Polsce, ale też w Europie, Autor przytacza również badania z innych rejonów świata. Cel połączono z zakresem badań. Rozdział Materiały i metody badań podzielono na dwa podrozdziały 1.Teren badań i 2. Metody badań. Wyniki badań (72 strony) podzielono na 12 podrozdziałów - przejrzyste grupując zawarte w nich informacje.

Szósty rozdział to Dyskusja - 7 stron. Pracę kończy 11 wniosków. W monografii wykorzystano 112 pozycji literatury w tym 33 w języku angielskim.

W pracy zamieszczono też Materiał uzupełniający, Streszczenie w języku angielskim oraz Spis rycin i Spis tabel.

Zawartość części teoretycznej ujętej jako Przegląd literatury oceniam bardzo wysoko. Habilitant dokonał oceny rangi przedstawianego zagadnienia w zakresie lokalnym jak i globalnym. Podniósł również problem perspektywicznego zagrożenia wynikającego z niewłaściwego gospodarowania wodą w środowisku. Ważnym zagadnieniem, które zostało zasygnalizowane w tym rozdziale jest jakość wody i wpływ zanieczyszczeń wynikających z technologii prowadzonej produkcji roślinnej lub zmiany czy zaniechania użytkowania gruntów położonych na glebie górskiej. Habilitantowi udało się przedstawić relatywnie obszerną literaturę przedmiotu w tym opinie polskich i zagranicznych badaczy.

Celem opiniowanej pracy było określenie wpływu rodzaju okrywy roślinnej gleby na kształtowanie ilościowe i jakościowe zasobów wody na płytkiej glebie górskiej.

Oceniano w szczególności:

- wpływ rodzaju nawozów, terminu ich stosowania i sposobu użytkowania na kształtowanie się okrywy roślinnej gleby,
- ilości wody odciekowej z dwóch warstw gleby (0–20, 0–40 cm) w trzech okresach badawczych,
- skład chemiczny wody odciekowej i wielkości wynoszonych z nią ładunków składników mineralnych,
- produktywność zbiorowisk trawiastych i gruntu ornego,
- wykorzystanie składników nawozowych,
- właściwości chemiczne gleby.

Cel był realizowany w oparciu o doświadczenie polowe prowadzone w latach 2008 – 2012, trzypowtórzeniowe z ośmioma obiektami zróżnicowanymi pod względem okrywy roślinnej, jej użytkowania i nawożenia. Habilitant precyzyjnie opisał teren badań wskazując na specyficzne uwarunkowania środowiskowe - wyniesienie ponad poziom morza, nachylenie zbocza, skład chemiczny i właściwości fizyczne gleby w dwóch profilach 0-20 cm i 20–40 cm. Dla oceny wody odciekowej pole doświadczalne zostało uzbrojone w sieć lizymetrów.

Część metodyczna pracy świadczy o dobrym rozpoznaniu zagadnienia, które było przedmiotem badań. Na wyróżnienie zasługuje precyzyjne opisanie przebiegu badań i narzędzi badawczych. Wyniki badań zamieszczone w pracy pozwalają na bardzo szczegółową analizę przemieszczania się w wody opadowej w glebie w rocznej dawce od 736 mm w 2012 roku

do 1133 mm w 2010 roku czyli ilości typowych dla tych rejonów. Niezależnie od obfitości i intensywności jednorazowego opadu, rodzaju okrywy gleby i stopnia zaawansowania rozwoju oraz produkcji masy roślin, ilości wody penetrujące glebę w warunkach górskich są znacznie wyższe niż w warunkach pól położonych w środkowej czy północnej części Polski. Zmienność przepływu wód w strukturach gleby na polu o skłonie 4° jest też odmienna niż na terenach nizinnych. Wszystkie powyżej wymienione czynniki powodują zróżnicowanie ilości wymywanych składników ze środowiska glebowego. Zaproponowanie zatem zaleceń co do systemu zagospodarowania gleb górskich, dobrania stopnia intensywności prowadzenia produkcji jest niezwykle istotne z racji efektywności produkcji rolniczej, ale w głównej mierze podkreślanej przez Habilitanta gospodarki wodą - ilością i jakością - u źródeł powstawania jej zasobów dla szerokiego rejonu Polski. Jak wykazał Autor rozprawy największą retencją wody odznaczały się łąka nienawożona, ale koszona i łąki nawożone nawozami naturalnymi, w których skład florystyczny charakteryzował się też wyższym udziałem traw takich jak kostrzewa czerwona i mietlica pospolita wyróżniających się zdolnością do tworzenia zwartej darni. Zróżnicowana na obiektach doświadczenia retencja wodna miała wpływ na migrację składników biogennych, i zmiany zasobności gleby w podstawowe składniki pokarmowe, które dodatkowo były modyfikowane przez wnoszenia nawozów. Wyniki badań Habilitanta przyczyniają się do poszerzenia wiedzy o wpływie różnej okrywy roślinnej i nawożenia na efektywność produkcyjną, stan gleby i gospodarkę wodą w obrębie siedliska i pozwolą na świadome ich kształtowanie. Wskazują na potrzebę bardzo rozważnego zagospodarowywania naturalnych siedlisk łąkowych i intensywności ich użytkowania. Dla oceny wyników badań wykorzystano właściwie dobrane metody statystyczne co świadczy dodatkowo o wysokich umiejętnościach analitycznych i kompetencjach naukowych Habilitanta. Osiągnięciem naukowym Habilitanta jest w mojej ocenie przedstawienie autorskich, szeroko zakrojonych badań empirycznych, ich kompleksowe opracowanie statystyczne oraz wskazanie znaczenia specyficznych siedlisk łąkowych i ukierunkowanie ich roli produkcyjnej jak i ochronnej.

Podsumowując ocenę rozprawy habilitacyjnej należy stwierdzić, że jej strona edytorska nie budzi zastrzeżeń, praca napisana została poprawnym językiem naukowym, a użyta terminologia jak i stosowane jednostki są zgodne z obowiązującymi normami. Cenną cechą badań zrealizowanych przez Habilitanta jest ich kompleksowość a przeprowadzona dyskusja i wyspecyfikowane wnioski dowodzą, że dr inż. Piotr Kacorzyc jest sprawnym i w pełni ukształtowanym naukowcem.

Ocena dorobku naukowego

Dr inż. Piotr Kacorzyk jest poza rozprawą habilitacyjną autorem i współautorem 64 oryginalnych prac twórczych, z czego 4 opublikowano w czasopismach znajdujących się w bazie JCR. Przed doktoratem Pan Piotr Kacorzyk opublikował 7 artykułów naukowych, a po doktoracie Jego aktywność publikacyjna istotnie wzrosła z tego okresu ma w dorobku 57 pozycji. Publikacje były zamieszczane w czasopismach o zasięgu krajowym i międzynarodowym w tym: Ann. Univ. Mariae Curie-Skłod. Lublin-Polonia s. E - 2, Zesz. Probl. Post. Nauk Roln. - 5, Zesz. Nauk. AR w Krakowie - 1, Pam. Puł. - 1, Grassland Science in Europe - 2, Woda-Środowisko-Obszary Wiejskie - 4, Ecolog. Chem. and Eng. - 11, Acta Agraria Et Silvestria s. Agraria - 2, Problemy Zagospodarowania Ziem Górskich - 1, PTL Grassland Science in Poland - 13, Progress in Plant Protection/Postępy w Ochronie Roślin - 1, Geoderma - 1, Krajobrazy rekreacyjne – kształtowanie, wykorzystanie, transformacja – 1, Problemy Ekologii Krajobrazu - 2, Fragm. Agron. - 4, Soil and Tillage Research - 1, Modern Phytomorphology - 2, Episteme - 1, Journal of Life Sciences - 1, Bioenergy and Other Renewable Energy Technologies and Systems - 1, Biomass and Bioenergy - 1, Journal of Water and Land Development - 1, Journal of Elementology – 1, i innych. W 24 publikacjach dr inż. Piotr Kacorzyk jest ich pierwszym autorem w tym w 6 jedynym, w 19 drugim autorem z dużym udziałem merytorycznym i wykonawczym zakresu badawczego danej publikacji. Prace naukowe opublikowano w ponad 20 różnych czasopismach naukowych, zaliczanych do grupy liczących się w dziedzinie naukowej reprezentowanej przez Kandydata. Przedstawiony do recenzji dorobek naukowy jest ukierunkowany i znaczący przedstawiony w większości w czasopismach naukowych polskojęzycznych, ale też 26 artykułów naukowych opublikowanych było w języku angielskim, w czasopismach z listy filadelfijskiej (4) z *imapct factorem*, wnosząc istotny wkład w rozwój dyscypliny agronomii w dziedzinie nauk rolniczych.

Łączna punktacja dorobku naukowego Habilitanta, zgodnie z rokiem opublikowania pracy wynosi 358 pkt. a łączny IF (wg bazy JCR) 8,921 a H – indeks 6. Wskaźniki te są wysokie i zasługują na uznanie.

Problematyka badawcza w dorobku naukowym dotyczy czterech głównych kwestii:

- 1 - racjonalnego zagospodarowania łąk i pastwisk w rejonie podgórskim i górskim.
- 2 - ilości i jakości wody występującej w profilu glebowym, a w szczególności zależności badanych parametrów od sposobu gospodarowania na użytkach zielonych,
- 3 - ocena roli zbiorowisk trawiastych w środowisku przyrodniczym,
- 4 - produkcją nowych materiałów stosowanych w rolnictwie np. folii nowej generacji do konserwacji pasz, wykorzystaniem piór z ubojni drobiu do produkcji agrowłóknin.

Każde powyższe zagadnienie jest wielowątkowe.

Pierwszy z wymienionych zakresów badawczych pozwolił na ustalenie wielkości dawek nawozów mineralnych i naturalnych stosowanych oddzielnie lub łącznie oraz efektywności nawożenia. Według Habilitanta optymalne nawożenie mineralne łąk i pastwisk to dawka NPK w podziale N-120, P-20 K-50 kg·ha⁻¹. Racjonalną dawką nawozów naturalnych jest około 15 Mg·ha⁻¹. Jednak jak wykazały badania Habilitanta najodpowiedniejsze jest stosowanie łączne 10 Mg·ha⁻¹ nawozu naturalnego i nawozów mineralnych w ilości około N – 50 i P – 10 kg·ha⁻¹. Na uwagę zasługuje podniesienie konieczności wapnowania w dawce 2 t·ha⁻¹ CaO, którego skuteczność widoczna jest do 10 lat. Dr inż. Piotr Kacorzyk wykazał, że najbardziej racjonalne użytkowanie łąk w rejonie górskim to 2-krotne i w podgórskim 3-krotne koszenie, a pastwisk odpowiednio 4-5 krotne spasanie. Na podstawie wykonanych badań określono między innymi, że nawożenie łąki górskiej za pomocą koszarzenia przy udziale owiec w porównaniu do mineralnego zapewniło większą bioróżnorodność runi, w tym znaczny udział koniczyny białej. Działanie koszarzenia wiosennego na plonowanie łąki było widoczne przez 2 lata, zaś koszarzu luźnego jesiennego tylko w roku następnym po tym zabiegu. Najbardziej uzasadnionymi sposobami nawożenia łąk górskich okazało się wiosenne koszarzenie co 3–4 lata przy obsadzie 1 owca na 2 m² powierzchni przez okres 2 nocy w połączeniu z corocznym nawożeniem mineralnym azotem i fosforem w ilościach około 50 kg N i 10 P kg·ha⁻¹, bądź tylko ten sam sposób koszarzenia co 2 lata.

Drugie zagadnienie badawcze w najszerszym zakresie zostało przeze mnie przedstawione przy ocenie monografii – rozprawy. Habilitant udowadnia, że jest samodzielnym naukowcem wykorzystującym wysokiej klasy warsztat badaczy. Walory poznawcze i aplikacyjne tych badań są znaczącym wkładem w rozwój dyscypliny aczkolwiek zabrakło chociaż jednego wniosku puentującego wartość gospodarczą okrywy roślinne.

W trzeciej grupie zagadnień Habilitant bardzo szeroko przedstawił rolę zbiorowisk trawiastych zarówno od strony badań podstawowych, ale co należy szczególnie podkreślić też oceniał możliwości praktycznego pozapaszowego ich wykorzystania. Wykazał korzystne oddziaływanie tych zbiorowisk na trwałości wałów przeciwpowodziowych, tras narciarskich oraz w zagospodarowaniu nasypów, zwałowisk, itp. Opracował zestaw mieszanek trawiasto-bobowatych na różne stanowiska oraz sposób ich użytkowania.

Trzeci i czwarty zakres badawczy zazębiają się. Habilitant zaproponował bowiem własną metodę przygotowania podłoża, z zastosowaniem agrowłókniny i nawożenia, do siewu roślin na terenach trudnych, ułatwiającą adaptację roślin do niekorzystnych warunków siedliska. Metoda została wdrożona. Wykorzystanie aplikacyjne badań z tego zakresu

pozwoili również na przygotowanie planu działań przy realizacji projektu odnowy murawy na boisku sportowym „Hutnik” dla piłkarzy angielskich na Euro 2012, na zlecenie Prezydenta Urzędu Miasta Krakowa. Inne wartościowe osiągnięcie to opracowanie zasad zakładania i pielęgnacji terenów zadarnionych zawarte w opracowaniu pt. „Standardy zakładania i pielęgnacji podstawowych rodzajów terenów zieleni w Krakowie na lata 2017-2030”. Rozdział 4.7. Trawniki.

Innowacyjne metody, dla opracowania których Habilitant wykorzystał dorobek badawczy, zostały potwierdzone przyjęciem przez Urząd Patentowy RP zgłoszenia patentowego P. 412242 na wynalazek "Sposób wzmacniania nawierzchni zadarnianych i mieszanka do wzmacniania nawierzchni zadarnianych". Przedmiotem wynalazku jest sposób wzmacniania nawierzchni zadarnianych i mieszanka, zwłaszcza mieszanka trawiasto-bobowata do wzmacniania nawierzchni zadarnianych, w szczególności nawierzchni tras narciarskich, poboczy dróg i autostrad, wałów i innych nachylonych nawierzchni albo nawierzchni ubogich w materię organiczną dalej nazwanych nawierzchniami trudnymi. Nowo kształtowane nawierzchnie nie są dostatecznie zwarte, co powoduje, szczególnie na terenach nachylonych, splukiwanie wysianych nasion czy całych roślin we wczesnym okresie ich wzrostu oraz lżejszych składników gleby, w szczególności materii organicznej. W realizacji nowego sposobu wykorzystano włókninę biodegradowalną o dużej pojemności wodnej i specjalnie dla tego celu skomponowaną mieszankę roślin trawiastych i bobowatych. Zastosowanie metody według wynalazku sprzyja uzyskaniu dobrego zadarnienia już w pierwszym okresie rozwoju okrywy roślinnej.

W pozytywnej ocenie istotnej aktywności naukowej na szczególne wyróżnienie zasługuje wkład naukowy i wykonawczy dr inż. Piotra Kacorzyka w różnym zakresie w obszarze nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych. Habilitant uczestniczył w projektach dotyczących:

- energochłonności produkcji pasz na górskich użytkach zielonych w Karpatach z uwzględnieniem ochrony środowiska – główny wykonawca;
- znaczenia roślin motylkowatych w warunkach niskonakładowych form użytkowania łąk i pastwisk – główny wykonawca;
- wartości paszowej i ekologicznej runi górskich użytków zielonych – główny wykonawca;
- oceny aspektu produkcyjnego ekologicznego nawożenia górskich użytków zielonych za pomocą koszarzenia – główny wykonawca;
- zastosowania biomasy do wytwarzania polimerowych materiałów przyjaznych środowisku – główny wykonawca;

- wielowarstwowej folii nowej generacji do produkcji kiszonek – projekt w toku realizowany w ramach programu Badań Stosowanych w ścieżce B. jako pomysłodawca i główny wykonawca;
- zagadnienia pod tytułem „Środowisko bez barszczu Sosnowskiego (Heracleum sosnowskyi Manden.)” – główny wykonawca;

W początkowym okresie działalności naukowej i zdobywania warsztatu badacza dr inż. Piotr Kacorzyk uczestniczył w projektach naukowych w charakterze wykonawcy, a następnie jako kierownik naukowy, pomysłodawca i wykonawca.

Przez trzy lata dr inż. Piotr Kacorzyk był kierownikiem badań zleconych dotyczących analizy wykorzystania małych zwierząt trawożernych do innowacyjnego, naturalnego utrzymania obwałowań przeciwpowodziowych we właściwym stanie.

Interdyscyplinarną działalność Habilitanta obrazują kolejne przedsięwzięcia dotyczące współpracy z przedsiębiorstwami i jednostkami naukowymi zajmującymi się produkcją nowych materiałów stosowanych w rolnictwie np. folii nowej generacji do konserwacji pasz, czy produkcją agrowłóknin z wykorzystaniem piór z ubojni drobiu.

Jednostki naukowe, z którymi w ramach różnych projektów współpracował lub współpracuje Habilitant to: Główny Instytut Górnicztwa w Katowicach; Instytut Biopolimerów i Włókien Chemicznych, w Łodzi. Współpracował z przedsiębiorstwami: CEDROB S.A. - Oddział Zakłady Drobiarskie w Niepołomicach, ERG BIERUŃ – FOLIE Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Bieruniu; Poltops Sp. z o.o. w Żaganiu; Ośrodek Hodowli Zarodowej w Osieku Sp. z o.o.; Kolej Gondolowa Jaworzyna Krynicka S.A. w Krynicy Zdrój.

Wykorzystywał swoją wiedzę i umiejętności wykonując ekspertyzy lub inne opracowania na zamówienie różnych podmiotów gospodarczych.

Rozwój dr inż. Piotra Kacorzyka na różnych polach działalności naukowej prowadził również do doskonalenia warsztatu technicznego w procesach badawczych czego wyrazem jest jego autorstwa innowacyjny Patent Nr 212867 – na wynalazek pt. „Urządzenie do pobierania próbek”, udzielony przez Urząd Patentowy RP, Warszawa, na rzecz: Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

Nowe działania naukowe podjęte przez dr inż. Piotra Kacorzyka są dowodem Jego stałej aktywności badawczej, jest bowiem pomysłodawcą i kierownikiem złożonych w styczniu bieżącego roku wniosków projektowych, które aktualnie przeszły do trzeciego etapu konkursu. POIR.04.01.04-00-0059/17 „Opracowanie innowacyjnych włókien ochronnych z dodatkiem piór” oraz POIR.04.01.04-00-0065/17. „Technologie zagospodarowania piór

pochodzących z ubojni drobiu”.

Dr inż. Piotr Kacorzyk jest przedstawicielem UR do realizacji celów umowy ramowej o współpracy z 4 jednostkami zewnętrznymi i z 2 umów konsorcyjnych.

Ocena aktywności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr inż. Piotr Kacorzyk jest wieloletnim nauczycielem akademickim UR w Krakowie, propaguje On z ogromnym zaangażowaniem wiedzę naukową poprzez działalność dydaktyczną. Prowadzi na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia oraz na studiach podyplomowych zajęcia z zakresu: agroturystyki, łąkarstwa, żywienia pastwiskowego zwierząt, utrzymania trawników w aglomeracji miejskiej, zakładania i pielęgnacji boisk sportowych, pól golfowych, utrzymania wałów przeciwpowodziowych we właściwym stanie zadarnienia.

Upowszechnia wiedzę również prowadząc wykłady dla młodzieży międzynarodowej podczas Letniej Szkoły w Jakucku na Syberii. Był też wykładowcą w ramach Kursu Bacowskiego organizowanego przez MODR w Karniowicach. Jako ekspert zasiadał w jury Okręgowego Finału Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych. Opiekuje się studenckimi kołami naukowymi na Wydziale Rolniczo-Ekonomicznym. Założył Międzywydziałowe Koło Naukowe Studentów UR. Zorganizował i kierował ośmioma wyprawami naukowymi do różnych rejonów świata. Działalność kół naukowych jest wysoko oceniana i nagradzana. Taka działalność dr inż. Piotra Kacorzyka i jej pozytywne społeczne oddziaływanie jest dodatkową promocją UR.

Przeprowadził szereg szkoleń dla mieszkańców województwa małopolskiego pt. „Środowisko bez barszczu Sosnowskiego”, koordynowanych przez Małopolską Izbę Rolniczą. Wielokrotnie w różnych przedsięwzięciach aktywnie promował Uniwersytet Rolniczy w tym poprzez aktywny udział w serwisach społecznościowych. Uczestniczył w wyjazdach o charakterze dydaktycznym w ramach programu ERASMUS i ERASMUS+ dla nauczycieli akademickich do Czech Republic, Mendelova Zemedelska a Lesnicka Univerzita v Brne, 2009, Slovakia, Slovenska Polnohospodarska Univerzita v Nitre, 2012, Russia, North Eastern Federal University 2018, Anglia - firma STRI St Ives Estate, Bingley.

Jest aktywnym inicjatorem i organizatorem dwustronnej wymiany międzynarodowej studentów i wykładowców w latach 2015, 2016, 2018 zorganizował pobyt na Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie wykładowców i studentów z Północno-Wschodniego Federalnego Uniwersytetu z Jakucka.

Współpracuje ze studentami w procesie ich dyplomowania - pełnił obowiązki opiekuna 55 prac inżynierskich i magisterskich był promotorem pomocniczym w 1 przewodzie doktorskim.

Pracował też na rzecz innych społeczności akademickich jak recenzent 1 publikacji w czasopiśmie z listy JCR i 2 z listy B MNiSW.

Habilitant jest wieloletnim członkiem towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Agronomicznego od 2003 roku do chwili obecnej, Polskiego Towarzystwa Łąkarskiego od 2004 roku do chwili obecnej, gdzie od 2011 roku jest w składzie Komisji Sądu Koleżeńskiego Ponadto jest członkiem Karpackiej Rady Naukowej od 2015 roku do chwili obecnej, oraz Stowarzyszenia Eko-socjalnego Forum Polski.

Uczestniczy w różnych gremiach w strukturze rodzimej Uczelni, był i jest przedstawicielem do Rady Wydziału na kadencje 1990-1993, 2002-2005, 2012-2016, 2016-2020, członkiem Senackiej Komisji ds. Socjalnych na kadencję 2005-2008 jej wiceprzewodniczącym w latach 2008-2012 i przewodniczącym w kadencjach 2012-2016, 2016-2020, członkiem Komisji Antymobbingowej od 10.01.2012 do chwili obecne. Jest członkiem Komisji ds. przyznawania dodatków i nagród JM Rektora dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi na kadencję 2016-2020, pełnomocnikiem Dziekana ds. Kół Naukowych na kadencję 2016-2020, Komisji ds. przyznawania dodatków i nagród JM Rektora dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi na kadencję 2016-2020. Był członkiem Senatu AR na kadencję 2002-2005, Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej do przeprowadzenia rozmów kwalifikacyjnych dla kandydatów na I rok studiów II stopnia na kierunek Rolnictwo, na rok akademicki 2009/2010, Komisji do spraw oceny pracowników niebędących nauczycielami akademickimi na kadencję 2012-2016.

Współorganizował Festiwalu Nauki w Krakowie w latach 2009 i 2010, był przewodniczącym komitetu organizacyjnego Dni Otwartych Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego UR w 2014 roku.

Członek Związku Nauczycielstwa Polskiego od 2001 roku do chwili obecnej, od 2008 roku i aktualnie Wiceprezes Zarządu Uczelnianego Związku Nauczycielstwa Polskiego URK.

Wygłosił na ośmiu konferencjach tematy zamawiane a na kolejnych 20 wygłosił referaty zwykle lub przedstawił postery, uczestniczył w różnym charakterze w 37 kolejnych konferencjach naukowych i naukowo-technicznych.

Był członkiem komitetu organizacyjnego 2 konferencji naukowych oraz 1 międzynarodowej i 1 krajowej Sesji Kół Naukowych.

W 2012 roku został odznaczony Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę, nadanym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Trzykrotnie został wyróżniony nagrodą indywidualną III° a raz zespołową III° przez Rektora Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie „Za wybitne osiągnięcia w dziedzinie organizacyjnej” oraz w 2012 roku nagrodą indywidualną II° Rektora UR w Krakowie, za wybitne osiągnięcia w dziedzinie naukowej.

Był stypendystą Rektorskiego Funduszu Stypendialnego Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie na okres od 01.03. 2008r. do 31. 07. 2008r.

Wniosek końcowy

Na podstawie szczegółowej analizy przedstawionych materiałów moja ocena zarówno osiągnięcia naukowego, jak i aktywności naukowej Pana dr inż. Piotra Kacorzuka jest wysoce pozytywna. Dorobek naukowy Habilitanta wnosi nowe elementy i poszerza obecną wiedzę na temat „Wartość gospodarcza okrywy roślinnej gleby w aspekcie nawożenia oraz zdolności retencyjnej płytkiej gleby górskiej” Rozprawa jest osiągnięciem naukowym o wysokim poziomie merytorycznym, wskazuje na znaczenie specyficznych siedlisk łąkowych i ukierunkowuje ich rolę produkcyjną jak i w ochronie środowiska. Pozostały dorobek naukowy wykorzystywany w praktyce rolniczej i w ochronie środowiska stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny agronomii, ponadto wskazuje na istotną aktywność naukową dr inż. Piotra Kacorzuka. Wszechstronna aktywność organizacyjna i dydaktyczna zasługuje na najwyższe uznanie. Tym samym Habilitant spełnia warunki Ustawy o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w dziedzinie sztuki z dnia 14 marca 2003 roku (Dz. U. 2003 nr 65 poz. 595 ze zm.). Wnioskuje o dopuszczenie doktora Piotra Kacorzuka do dalszych czynności przewodu habilitacyjnego.

